

Mi-e haina găurită

Ionutz21

Mi-e haina găurită de-atâtea zvonuri goale
Și urletul din suflet îl simt ca un ecou
În treacat două gâze ciocnesc două pahare
Și cântă-n prag de seară pe-același bibelou.

Rămas fără cuvântul ce-ades' îl pun pe rană,
Să vindece durerea acelu om sărman...
Închid o geană dulce să nu mai fie mană
Când soarele străluce sub ochiul meu golan.

Și tremur ca un fulger ce s-a certat cu cerul
Și părăsind înaltul s-a transformat în lut.
Am pieptul plin de doruri ce-au ruginit ca fierul,
Rămas sub cerul lumii, pe-un drum necunoscut.

Mi-e haina găurită și-o port că-i parfumată,
Las lumea să vorbească de-această haină grea.
Că gura care strigă va deveni uitată
Și demnitatea însăși din nou va apărea.

Georgian Ionut Zamfira 07.08.2021